

PRESSITEADE nr 82/23

Luxembourg, 17. mai 2023

Üldkohtu otsus kohtuasjas T-321/20 | enercity vs. komisjon

Saksa munitsipaalettevõtja enercity hagi, millega vaidlustati komisjoni heakskiit RWE poolt E.ON-i varade omandamisele, tunnistati vastuvõetamatuks

Üldkohus selgitas selles kontekstis varem käsitlemata küsimust, kes peab tõendama, et komisjon on saatnud küsimustiku turu-uuringu läbiviimiseks

2018. aasta märtsis teatasid Saksa õiguse alusel asutatud äriühingud RWE AG ja E.ON SE oma soovist viia läbi varade keeruline vahetamine kolme koondumistehingu teel.

Esimese tehinguga soovis RWE, kes tegutseb kogu elektrienergia tarneahelas mitmes Euroopa riigis, omandada ainu- või ühiskontrolli teatud tootmisvahendite üle, mis kuuluvad E.ON-ile, kes on mitmes Euroopa riigis tegutsev elektritarnija. Teine tehing seisnes selles, et E.ON omandab ainukontrolli innogy SE – kes on RWE tütaretevõtja – energia jaotamis- ja jaemüügitegevuse üle ning teatud tootmisvahendite üle. Kolmanda tehinguga pidi RWE omandama 16,67% osaluse E.ON-is.

24. juulil 2018 teatas Saksa munitsipaalettevõtja enercity AG – kes toodab ja tarnib elektrienergiat Saksamaal – komisjonile soovist osaleda esimest ja teist koondumistehingut puudutavas menetluses ning saada seetõttu nendega seotud dokumendid.

Komisjonile teatati esimesest koondumistehingust 22. jaanuaril 2019 ja see institutsioon viis eelkõige läbi turu-uuringu, edastades teatud ettevõtjatele küsimustiku. Komisjon tunnistas 26. veebruari 2019. aasta otsusega¹ (edaspidi „vaidlustatud otsus“) selle koondumistehingu siseturuga kokkusobivaks.

Enercity² esitas hagi selle otsuse tühistamiseks; Üldkohtu neljas koda laiendatud koosseisus jättis selle hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, kuna vaidlustatud otsus ei puudutanud munitsipaalettevõtjat isiklikult. Sellele järeldusele jõudmisel analüüsis Üldkohus eeskätt varem käsitlemata küsimust, kes peab tõendama, et komisjon on saatnud küsimustiku turu-uuringu läbiviimiseks.

Üldkohtu hinnang

Kõigepealt tuletas Üldkohus meelde, et ETL artikli 263 neljanda lõigu kohaselt võib füüsiline või juriidiline isik

¹ Euroopa Komisjoni 26. veebruari 2019. aasta otsus C(2019) 1711 final, millega koondumine tunnistatakse siseturuga ja EMP lepinguga kokkusobivaks (juhtum M.8871 – RWE/E.ON Assets).

² Tuleb märkida, et veel 10 äriühingut on esitanud selle otsuse peale tühistamishagid. Kõik need hagid jäeti kas vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või sisuliselt rahuldamata. Vt seotud kohtuasjad: 17. mai 2023. aasta kohtuotsused EVH vs. komisjon, [T-312/20](#); Stadtwerke Leipzig vs. komisjon, [T-313/20](#); GWS Stadtwerke Hameln vs. komisjon, [T-314/20](#); TEAG vs. komisjon, [T-315/20](#); Naturstrom vs. komisjon, [T-316/20](#); EnergieVerbund Dresden vs. komisjon, [T-317/20](#); eins energie in Sachsen vs. komisjon, [T-318/20](#); GGEW vs. komisjon, [T-319/20](#); Mainova vs. komisjon, [T-320/20](#), ja Stadtwerke Frankfurt am Main Holding vs. komisjon, [T-322/20](#).

esitada hagi teisele isikule adresseeritud otsuse peale üksnes juhul, kui see otsus puudutab teda otseselt ja isiklikult.

Sellega seoses kinnitas Üldkohus, et vaidlustatud otsus mõjutab enercityt otseselt, sest kuivõrd vaidlustatud otsus võimaldas esimese koondumistehingu viivitamatut läbiviimist, võis see otsus kaasa tuua asjaomaste turgude olukorra kohese muutumise.

Mis puudutab enercity isiklikku puutumust, siis tuletas Üldkohus meelde, et otsuse puhul, millega tuvastatakse koondumise kokkusobivus siseturuga, tuleb see, kas otsus puudutab kolmandast isikust ettevõtjat isiklikult, kindlaks teha esiteks tema turupositsiooni mõjutamise ja teiseks tema haldusmenetluses osalemise alusel. Selles viimases punktis tuleneb kohtupraktikast, et kuigi kolmandast isikust ettevõtja aktiivne osalemine haldusmenetluses on asjaolu, mida regulaarselt arvesse võetakse, et koostoimes teiste konkreetsete asjaoludega tuvastada tema tühistamishagi vastuvõetavus, ei ole pelk osalemine menetluses iseenesest piisav, et tõendada tema isiklikku puutumust.

Käesolevas asjas märkis aga Üldkohus alustuseks, et enercity osalemist esimest koondumistehingut puudutavas haldusmenetluses ei ole vaidlustatud. Samas viis selle kohta esitatud asjaolude üksikasjalik analüüs Üldkohtu järelduseni, et need ei võimalda tõendada selle osalemise „aktiivset“ laadi. Nimelt leidis Üldkohus konkreetsemalt, et selles menetluses esitatud enercity märkused – mis pakkusid küll teatud huvi ja mida komisjon käsitles – ei olnud määravad hindamaks kõnealuse koondumise mõju asjaomasele turule.

Seda järeldust ei kõiguta enercity argument, et sisuliselt ei ole komisjoni talitused üles näidanud hoolsust tema suhtes nii seoses sellega, kuidas talle saadeti küsimustik turu-uuringu läbi viimiseks, kui ka seoses sellega, kuidas lahendati tema taotlus tunnistada ta huvitatud kolmandaks isikuks.

Kuna enercity väitis, et ta ei olnud seda küsimustikku saanud, siis täpsustas Üldkohus esmalt, et komisjon peab tõendama selle saatmise. Sellega seoses märkis Üldkohus, et komisjon esitas ühe menetlust korraldava meetme raames mitu tõendit, mis näitavad, et vaidlusalune dokument on enercityle saadetud.

Seejärel, vastates enercity argumendile, et küsimustik saadeti ekslikule adressaadile, nimelt tema pressiesindajale, märkis Üldkohus, et võib mõistlikult oodata, et niisugune isik, kes saab liidu institutsioonilt mitte ainult e-kirja, vaid ka faksi, teavitab nimetatud institutsiooni võimalikult kiiresti adressaadi veast. Lisaks oli tal ka võimalik pöörduda selle ettevõtja õigus- või kaubandustalituse poole, et teavitada seda nende dokumentide kättesaamisest.

Igal juhul, isegi kui enercity oleks tagastanud täidetud küsimustiku, ei oleks see asjaolu võimaldanud lugeda tema osalemist haldusmenetluses aktiivseks ja individualiseerida teda ETL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses.

Lõpuks, isegi kui enercity taotlus, et ärakuulamise eest vastutav ametnik tunnistaks ta huvitatud kolmandaks isikuks, on märk tema tahtest osaleda kõnealust koondumist puudutavas menetluses, ei järeldanud Üldkohus siiski enam, nimelt et see taotlus võiks näidata tema „aktiivset“ osalemist, kuivõrd niisuguse aktiivsuse tuvastamiseks tuleb kindlaks teha, kas asjaomase ettevõtja tegevus võis mõjutada kõnealuse menetluse tulemust.

Neil asjaoludel, millest nähtub, et enercity ei osalenud aktiivselt esimeses koondumistehingus, ja võttes ühtlasi arvesse, et puuduvad erilised asjaolud tema turupositsiooni mõjutamise kohta, leidis Üldkohus, et vaidlustatud otsus ei puuduta teda isiklikult. Niisiis järeldas Üldkohus, et enercity ei ole tõendanud oma õigust hagi esitada ja et seetõttu tuleb tema hagi jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

MÄRKUS: Tühistamishagiga taotletakse liidu õigusega vastuolus olevate liidu institutsioonide õigusaktide tühistamist. Teatud tingimustel võivad liikmesriigid, Euroopa institutsioonid ja eraõiguslikud isikud esitada Euroopa Kohtule või Üldkohtule tühistamishagi. Kui hagi on põhjendatud, tühistatakse õigusakt. Asjassepuutuv institutsioon peab täitma õiguslõnga, mis õigusakti tühistamisega võib tekkida.

MÄRKUS: Euroopa Kohtule võib esitada õigusküsimustega piirduva apellatsioonkaebuse Üldkohtu otsuse või

määruse peale. Üldjuhul ei ole apellatsioonkaebusel peatavat toimet. Kui apellatsioonkaebus on vastuvõetav ja põhjendatud, tühistab Euroopa Kohus Üldkohtu lahendi. Kui menetlusstaadium seda lubab, võib Euroopa Kohus teha ise asja suhtes lõpliku kohtuotsuse. Vastasel juhul suunab ta asja tagasi Üldkohtusse, kes on seotud Euroopa Kohtu poolt apellatsioonimenetluses tehtud otsusega.

Ajakirjandusele mõeldud mitteametlik dokument, mis ei ole Üldkohtule siduv.

Otsuse [terviktekst](#) on CURIA veebileheküljel alates selle kuulutamise päevast.

Täiendavat teavet annab Marta Osleja (+352) 4303 6005.

Hoiame ühendust!

